

Előfizetési árak:

Vidékre vagy helyben kihordással;
 1 évre 8 frt. — 1/2 évre 5 frt.
 — 1/4 évre 2 frt 50 kr. —
 Egyes szám ára 10 kr.
 Szerkesztő és kiadói hivatal:
 Budapest, váozi utca 17. szám
 2. emelet.
 Előfizethetnek
 minden postahivatalnál, utal-
 ványlapok által.

POLGÁR.

Társadalmi, közgazdasági s vegyes tartalmu lap.
 Megjelenik hetenkint kétszer: hétfőn és csütörtökön.

Hirdetési díj.

Hat hasábos petit sorért 6 krjával.
 Nyilttér:
 Öt hasábos petit sorért 30 krjv.
 Bélyeg-díj minden beigtatásért külön 30 kr.
 Kéziratok vissza nem küldetnek
 Bérmentelen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

Előfizetési felhívás

„POLGÁR“

czimű társadalmi, közgazdasági s vegyes tartalmu heti lapra

Előfizetési árak:

Helyben házhoz hordva, vagy vidékre postán
 küldve, egy évre . . . . . 8 frt.
 1/2 évre . . . . . 5 frt.
 1/4 évre . . . . . 2 frt. 50 kr.

Felkérletnek azon t. cz. előfizetők, kiknek előfizetési határ idejük már folyó év február 15-én lejárt ugyan, de az óta is a lapot rendesen kapták, hogy előfizetésüket — megújítani, vagy ha az ezutáni díjt utólagosan fizetni akarnák, ebbeli szándékukat mielőbb tudatni sziveskednének, hogy a szétküldendő lapok mennyisége iránt kellő tájékozással birhassunk.

Tisztelettel

A „Polgár“ kiadó hivatala

Váci utca 17-ik szám 2-ik emelet.

Az új minisztérium.

A válságnak tehát vége. A vajadás mely oly sokáig tartott bennünket lázas izgatottságba és feszült várakozásban, megszűnt s az új minisztérium létre jött, megalakult. Hosszu volt az idő, mely születését megelőző s fontosak a tényezők, melyek létre jöttét elősegítették. Két nagy párt, mely eddig elvi kérdésekben úgy mint a belügyi s pénzügyi kérdésekben egymással szemben állott, letéve a fegyvert, béke jobbot nyújtott egymásnak a haza megmentésére s pénzügyeink rendezése által, hatalmi állásunk megszilárdítása végett.

És ez áldozat, melyet az egyesülés lehetőségessé tétele végett miket pártnak hoznia kellett, midőn egyrésztől teljes méltánylatunkat vivta ki, másrésztől az illető párt tagjainak hazafias érzelmei s honfiai kötelesség érzetéről tanuskodik.

Igaz, nem hiányoznak azok sem, kik ez egyesülést s az így alakult kormányt részint az elvi áldozatok hozatala miatt, részint működésének sikerességében helyezett bizalmatlanság miatt, nem helyeslik és nem pártolják; igaz az is hogy a feladat, melyet az új minisztérium magára vállalt, sok akadályokkal van össze kötve, igaz végre az is hogy pártügyi állapotaink rendezetlensége és zavaros állapota mintegy megoldhatatlannak látszik előt-

tünk s a kibontakozás lehetősége majdnem hihetetlen; mind azon által üdvözlölnünk kell az új kormányt, részint mint a két nagy parlamenti pártgyesüléséből származottat, részint, mivel teljes bizalmunkat helyezték pénzügyi s közgazdasági programjába, annak kivitelének lehetőségébe s eredményre vezető voltába.

Mert az új kormány, midőn az adó emelést hazánk jelen viszonya s gazdasági és vagyoni állapota mellett fogantatba venni nem kívánja, igen helyesen és méltánylatot érdemlőleg jár el.

Mert az adó emelésének alapja a nemzet vagyonságában és gazdagságában keresendő. Oda kell tehát működni az új kormányhoz, hogy hazánk vagyonsága és gazdagság mentől inkább emelkedjék és emeltesse.

Ennek valóstására szolgál programjának azon tétel, mely a bankkérdés megoldását kilátásba helyezvén, az önálló nemzeti bank létesítését s felállítását pénzügyi s nemzetgazdasági szempontból szükségesnek és mulhatlanul elodázhatatlannak mondja ki.

Továbbá a vám és kereskedelmi szerződés revisiója, s annak hazai iparunk és kereskedelmünk fejlesztése és emelése végett fogantatba veendő módosítása, szinte egyik fontos tényezője azon intézkedéseknek, melyek nemzeti vagyonosodásunk érdekében szükségesek és mulhatlanul megkívántatók.

A „Polgár“ Tárczája

Tricotrin

Regény

írta: Ouida. Angolból: Johanna.

(Folytatás.)

„Canavis Pál.“

„Hogyan? Mit?”

Amint ezt a szót kimondta, a göröghöz ugrott, torkon ragadta, s vas öklével erősen tartá a gyöngé alakot.

„Tolvaj — aruló — kutya! —“ kiáltá szenvedélyes izgalommal, s oly erősen rázta őt, mintha kezei között gyermek lett volna. A beszédre képtelen lélektelenül ijedtében merevül, hiába törekedett magát eme férfiú dühös támadása ellen védeni, ki őt csak az imént eteté, s részére segélyét ajánlotta föl.

„Mit vétettem?“ szölt nagy nehezen; ez az ön vendégszeretete?”

Az utóbbi szavaktól, mint valami csapástól találva Tricotrin elcöta magától.

„Kenyereböl vágott ön — biztonságban van — de ha ez nem így lenne — istenemre!”

Az eskü torkába akadt, keble hevesen lihegett de le akará küzdeni a szenvedélyt; elfordult a játékosztól, s a nyitott ablakhoz ment, hogy üde levegőt szivjon.

Tehát kicsoda bünt követtem el? szölt amaz nyugve, sápadtan a félelemtől. „Mit tudhat ön felőlem?”

„Ismerem önt mint Estmére neje csábitóját!“

A görög arcza elkékült, tagjai inogtak mint hideg lázban.

„Estmére?“ Tehát kicsoda ön?

„Ahoz semmi köze! Egész életét ismerem, hazaság — törő, hazug, csaló, tolvaj!”

Eme heves szavakat szenvedélyesen ejté ki. Karjait keblén össze fonta, mintha erőszakosan vissza akarta volna magát tartani a düh tetleges kitörésétől, a kis ablakhoz állt, s átszuró tekintetét ellenőre irányzá, mintha elakarta volna égetni azt.

A görög össze bördadt, nem tudta magának megmagyarázni, hogy ki lehet az a férfiú, ki őt megtámadta, s miért tanusit oly határtalan haragot annál a gondolatnál, Estmére neje elcsábitása fölött ki reá nézve csak idegen lehet; de érzé, hogy azok a szemek, melyek most kimondhatatlan megvetéssel fügnek rajta, egész bünös nyomorult életét ismerték.

„Keserü szavakat használ ön,“ mondá végre a félelemtől remegve. „Kicsoda ön? Az istenért szóljon!”

„Ne szentségtelenitse meg az isten nevét, gazember, ki az embereket gyalázatosan elárulja, s azzal falszékrenyéhez lépett melyből néhány aranyat vett ki, s lábaihoz dobta.“

Ime vegye, s távozék szölt kimondhatatlan megvetéssel, adott ígéretet még a gazemberrel szembe se szoktam megszegni

A görög félelemtől, s szégyentől remegve szedé fel az adományt, s nesztelenül sompolygott ki a szobából.

Tricotrin még egy ideig állva maradt az ablaknál; kinek földulása hirtelen mint az áprilisi zuzmara elmúlt, Misztrigrihez fordulva szölt.

„Valóban a görög Charelusnak teljesen igaza volt midőn rabszolgájához így szölt: „Ha nem lennek haragos meggyilkolnák.“ „Tudta a bölcs em-

ber, mennyire homályosítja el, az ést, a harag! S mi — ebben a felvilágosodott időszakban — mi beievágunk épen mert haragszunk! Száműzzük ezt a haragos szellemet, Mistigri, egy ellensége a bölcsészettnek, s elrablá minden nyugalmunkat.“

S, hogy ezt leküzdendő, kézhez vette hegedűjét, rágyújtott tajték pipájára, s dohányzott, s játszott. Ezt tette mindig valahányszor lelkének nyugalma, s derűje meg volt zavarva igyekezett mint spanyol Philipp és mint izrael királya Saul, a hangnak hatalma által vissza szerezni.

Amint a művész a saját maga által alkotott eszmény világba lép, a külvilágra nézve hozzá férhetlenné válik.

Tricotrin elfeledé önmagát, s kerülte a világot a hús reggeli szél szárnyain leröpültek a hangok Páris utczáiba.

Hazátlan rongyos koldusok, kik kétségbeesésükben az utolsó utat tették, oda, hol a Szajna sötétten, s vadon zugott, hallák a hangokat, s vissza fordultak. A vétkek, s bünökbe megöszült öreg emberek eme hangoknál a régfeledett figyelmeztetést vissza érezték oly időre, midőn még össze kulcsolt kezeccékkkel az anyyuk kebelén imát rebegtek; s egy egészen kicsiny árva gyermek, egy szük utczában, kit ütleggel üttek ki, hogy lopjon s most nem akar üres kézzel haza térni, mezitelenül, keserüen sirva éhen gugolt az ajtó küszöbén szintén hallgatva — mig szemei becsukódta; s a megkékült ajkán a boldog mosolylyal álmodozott a csudák tündér országáról, hol a fényes vidám napfény a virágokkal játszott, s hol az angyalok részvevően fogják pártját a szegény elhagyott gyermekeknek.

Igy nyugtatá, s üditi Tricotrin mások lelkét is, nem csak a magáét.

Főfigyelmet fog fordítani az új kormány az államháztartás egyensúlyának helyreállítására, az egész állam kormányzatban eszközölhető megtartásokra, a közigazgatás és igazságszolgáltatás olcsóbbá és jobbá tételére, a vasutak csoportosítására vagy ha pénzügyileg előnyösebb azoknak magánosoknak vagy társulatoknak való eladására ily, minden bizonnyal oly program melynek kivitele és megvalósítása nagy horderejű Magyarországra nézve, melynek pénzügyi és gazdasági tekintetekben való hatása elmaradni bizonnyal nem fog és nem lehet.

Mi most, midőn az új kormány actióba lép, bár nem tudjuk és nem is tudhatjuk előre működésének sikerét, nem mulaszthatjuk el mindazon által üdvözölnünk ezt a programért, melyet különösen nemzetgazdasági czélokból valóítani ígér; erőt, bátorságot és kitartást kívánunk nagy feladatának teljesítéséhez; figyelmébe ajánljuk mindamellett Magyarország nemzetgazdasági hiányait és hátrányait, mert csak azon nemzet lehet nagy és hatalmas; azon ország virágzó és boldog, melynek nemzetgazdasága czélszerű és virágzó, kereskedelme nagy, pénzügye rendezett és állandó.

A régi baloldali programon álló és jelenleg Pesten levő képviselők, mint értesültünk — együttesen abban állapodtak meg: hogy közjogi álláspontjukon továbbra is megmaradnak, s a jelenleg alakult kormány előterjesztéseivel szemben szabad elhatározásukat esetről esetre föntartják.

Gullner Gyula és Lükő Géza a volt baloldali képviselők az „Egyetértés” szerint nem léptek be az új kormánypartba.

A Lónyay párt, mint értesítettünk, feloszlott. Az e fractióhoz tartozó képviselők egy része az új kormánypartba, más része a Sennyey-pártba lépett.

Kilenczedik fejezet.

„Grand' mére!” szolt Viva élénken, „itt jó Sarazin! Villiersbe megy, s mindkettőnkét magával akar vinni, ha önnel kedve volna; megláthatunk a kastélyban minden nagyszerűséget, mert unoka-huga van ott, ki az egész tehenészetben felügyel, s közvetlen a kastély mellett lakik, nála megszállhatunk, s ebédelhetünk, estve Sarazin ismét vissza hoz. — Oh, kérem, kérem! mondjon igent!”

Még korán reggel volt. Grand' mére épen a reggelivel foglalkozott, s a bögrét tejjel csaknem a tűzbe ejtő, midőn a leánya oly mohósággal, s a reménytől kipirultan rohant be hozzá.

„Sarazin? Sarazin jó ember, s valóban nagy gyönyör volna részedre, de — tved hozzá vontatva — de nem tudom vajon Tricotrin?”

„Tricotrin! kiálta Viva türelmetlenül, „Tricotrin mondá, hogy nincs becsületesebb lélek mint Sarazin, s Tricotrin nagy kedvet leli abban, ha örömmel van, — ön tudja azt grand' mére.

S aztán oda és vissza hajózni, mily felséges lenne! s az a gyönyörű, szép, kastély! Oh, jöjjen jöjjen!”

„Menj kérd hozzánk Sarazint a reggelhez, meg gondoljuk a dolgot,” szolt az öreg asszony kitérőleg, de érzé, hogy nem képes eme kerését a leánynak viszsza utasítani.

Az öreg Sarazin készséggel lépett be. Alacsony összezsugorodott termetű volt, s arcza napbarnított, de arczában jószívű, s különösen Viva irányában nagyhajlama volt? Mértöldnyi távolban ő volt az egyetlen hajós, s Viva legboldogabb óráit neki s ócska dereglyéjének köszönheté.

A vidékbeli földmivelők egyike megbizta őt,

A „függetlenségipárt” mai értekezletében elhatározta, hogy a pártválságok által előidézett új helyzettel szemben manifestumot intéz az ország népéhez, s ezen manifestum elkészítésével Simonyi Ernő, Mocsáry Lajos és Csávolszky Lajos tagokat bizta meg.

Tiszta Kálmán belügyminiszter, mint értesültünk, Kemény Gábor báróval érintkezésbe tette magát az iránt, hogy Keményt a belügyminiszteri államtitkárságra megnyerje.

A kormányválság és a hivatalnokikar. Személyváltozások hireivel van telve a politikai légkör. Első tekintetre azt a benyomást nyerjük, mintha az lett volna a beállott kormányválság egyik főczélja, hogy az új miniszterek minél több jó emberöket placirozhassák jól dotált hivatalokba. Nem tudjuk ma még, mennyi fog ama hírek-ből valósulni, melyek az administratív hivatalnokikarban várható változásokról pár nap óta colportáltak. Meglehet, hogy sok jelzett változás pusztán maradánd. Időszerűnek tartjuk azonban figyelmeztetni az illetőket, hogy a hivatalnokok nem sakkfigurák, vagy holmi marionettek, kiket úgy könnyedén hányni vetni akár jogos, akár tanácsos volna.

Azt mondják persze erre, hogy a miniszter felelős, s így teljesen szabad kezét kell neki engedni azon közegek megválasztásában, kikre intenciójának érvényre juttatását bizni akarja. Szép, tetszetős frázis ez kétségekivül, — kivált ha úgy madártávlatból tekintjük a kormányzási mechanizmust. Van is valami igaz benne, nem tagadjuk. De hogy e szépen hangzó mondás oly köpönyeg is volna, melylyel minden, minden képzelt pártnepotisi must és protectiót be lehessen takarni, azt tagadjuk, s ezt jó lesz tekintetbe venni illető helyen, nehogy a czifra alkotmányos köpönyeg alól holmi rút lólabák találjanak kikandikálni!

Követettek el hibák a miniszteriumok első szervezésénél is, s e hibák kilencztedrésze onnét eredt, hogy tulságos tekintet volt az u. n. „politika-érdeme” részint a közel múltból, részint a 48—49-ki időkből. E hibák eredményeivel, úgy hiszszük jóllakot a nemzet s ebből az életből nem kér egy második porciót. Nyolcz évi tapasztalás megtanított bennünket arra, hogy az állam hivatalait soha sem szabad a politika rokkantjainak tápintézetéivé

degradálni, mert az az állam, mely ezt teszi, maga is idővel a rokkantak sorába jut. Megtanultuk azt, hogy sem az u. n. „általános műveltség,” sem a „gondos nevelés” — hogy Móricz Pál ur nem épen szerencsésen megválasztott kifejezésével éljünk — nem elég qualificatio mai napság az államj hivatlokra, mert ezek majdnem kivétel nélkül olyanok, hogy egészen speciális szakismerteket igényelnek. Elég baj az, hogy a politikai helyzet nem engedi mindig, hogy az egyes szakminiszteriumok szakférfiakkal töltsenek be. Jobban állanánk ma, ha például a közlekedési miniszterium élén a legfontosabb időkből szakember állott volna. Bizonyosan kevesebb hiba követtetett volna el, s egy tisztelt név védőleple alatt nem folyhatott volna oly gazdálkodás, melynek eredményeit ma 15 milliónyi vasuti parancsióban, drága pénzen épült s alig jövedelmező, s felülrá czélszerűtlen irányban épített államvasutakban van szerencsénk élvezni.

A sok szónak is csak a vége, s ez az: tiszteljük a szakismeretet, igyekezzünk megtartani ott, a hol legjobb szolgálatot tehet a hazának, ne kedvetlenítsük el politikai parvenuek magas hivatalokba rakása által azokat, kik évek hosszú során át szolgálatokat tettek az államnak, s tapasztalataik és nagy fáradsággal megszerzett gyakorlati jártasságuk által fontos öreik a közigazgatás rendes menetének. (Irja a Közérdek.)

Közlegelőink.

A közlegelő azaz a községi legelők használata és fentartása hazánkban még most is azon hagyományos a régiektől eredő intézmények és alkotások egyike, melyek a kor haladó szelleme s a műveltség terjedése és hatása ellenére még most is a nép kívánata s akarata folytán fennáll s azoknak megszüntetése vagy átalakítása még mindég nehéz akadályokba ütközik, mely akadályokat elhárítani a kor kívánalma s a gazdasági műveltség fejlődése és emelkedése is, megkívánja.

A közlegelő ott, hol a népesség csekély és sok használatban vagy más haszonra egészen alkalmatlan földlétezik, p. o. hegyes vidékeken etc. fentartható; ott azonban hol a népesség nagy, a telkek nem hogy bőségben de a la-

alig látta ezeket a szépségeket, igen el volt mélyedve önmagába s csak a reá várakozó örömmel foglalkozott,

A nagy vitorla árnyában helyezkedett el, ábrándosan pillantott ki a nyári zöld tájképre. Épen így feküdt Tricotrin a szénás dereglyén, midőn a matróz szomorú történetét beszélte el; Grand' mére kezében a kötéllel, gondolkodva szemlélte a leánykát.

Viva legörömeztőbb a szabad ég alatt álmodozott, s a hűvös szép folyón. Képzletében az öreg dereglye pompás, ranyos kéjhajóvá, az öreg vitorla menyezetté, s a verőfényes partok az ó királyságává változtak; ő maga pedig, mint Cleopatra vagy cyprusbeli Katalin vitorlázott a vidék felé, hol a márványcsarnokok s csodálatos kastélyok utólérhetetlen pompában ragyogtak.

A gyermek ábrándozik! — susogott Grand' mére az öreg halásznak.

A fiatalság mindig álmodozik! — viszonzá Sarazin, — az állok országa, az ő mennyországa. S a vége a kárhozat!

Nem, ne mondja azt! Lássá, vannak szent álmok, melyek kolostorban végződnek; vagy boldog álmok, melyek a férj karjaiban érik el végczélukat, vagy oly álmok.

Minők az övéi, — egészíté ki Grand' mére, nyugvó leánykára mutatva, melyek csak császári koronákkal, gazdagsággal, s hatalommal foglalkoznak, s azok nyomorban, bűnből, és gyalázatban érik végüket.

Sarazin rémülve fölriadt. (foiyt. köv.)

Csinos kép kínálkozott itt a szemnek, de Viva

fautczai lakására hazafelé indult. Midőn Sztojanovics a kaput ki akarta nyitni, Neekermann hátulról megragadta őt és földre sújtotta, balkezelével pedig tározója után zsebébe nyult; ekkor azonban Sz. Neekermannnak hüvelyk ujját fogvaival megkapva, összeharapta. Ekkor Neekermann futni kezdett Sz. utánna iramodott „patrol“-t kiáltva. Neekermann a Vesselényiúton sarkán két rendőrt látva, szintén „fogjátok meg“-et kiabált. Ennek dacára azonban Kuthi J. és Fischer F. rendőrök letartóztatták. Neekermann R. előbb vasuti pénztárnok azután váltótrvszéki díjnak s utóbb fegyvergyári munkás volt. Neekermann kinek neje s két gyermeke van, a fenytrvszék által rablási kísérlet miatt két évi börtönnre ítéltetett.

— **Két pisztoly lövés** riasztotta fel néhány nap előtt az Albrechtuton levő Lónyay-féle ház lakóit. A nyomozásból kiderült, hogy két honvédtiszt szolga összeveszett, mire az egyik kapitánynya szobájából revolvert hozott elő, azt előbb társára, az után pedig magára sűtötte; szerencsére azonban baj nem történt, mert mindkét golyó a falba furdott. A vizsgálat folyamatosan van.

— **Sikkasztás.** Ferenczy, koronaherzeg-utezai szabómesternek Ruzsics Károly nevű inassa 136 forint b-hajtás után megszökött; nemsokára azonban Sümegen kipuhatolták és visszakisérték Budapestre. Az ellopott pénzt már elköltötte.

— **Nagykállóban** egy szolgáló a feletti dühében, hogy szeretője egy más leányt vett nőül, a kézfogó alkalmával tartott vacsora alatt felgyújtotta az eljegyzett leány édes atyjának házát. A veszedelem jókor elfojtatott.

— **Tessék bírónak lenni.** Kaposi Molnár Frigyes adótiszt dr. Biró János kolozsvári királyi járásbíró, azért, mivel ez őt egy perben elmarasztalta, — az utcán arcuzl ütötte. A tettes vizsgálati fogságra vettetett.

— **A fényűzés,** illetőleg a szépnem 2-ik termeszete Khivában sem tagadja meg magát. Szt. Pétervárott jelenleg igen érdekes kiállítás rendeznek azon khivai csecebecséből, melyeket Kauffmann tábornok hozott e vad tartományból. A gyűjtemény többnyire női, ékszerekből áll, s 150 darabot foglal magában, nevezetesen nyak-, mell- és fejékeket, fülbevalókat, homlokötőket, gazdagon díszítve türkisekkel s olykor smaragdokkal. Mint mondják, ezen ékszerek munkája igen szép és finom, s a zománczkészítések színei élénkségre s csoportozatra meglepően gyönyörűek.

— **Ghyczy Kálmán** első elnöki tette az volt, hogy amint elfoglalta helyét kihuzta zsebéből a házszabályok egy példányát — s azt nyugodtan maga elé helyezte. Biztos kilátás — hogy a házszabályok jövőben jobban megfognak tartatni.

— **Dobos is nótatárggyá** nőtte ki magát az Érmelléken. Az a szakasz, a mely előttünk fekszik, jellemző; így szól:

„Dobos Gábor az én nevem,
Akasztófa lesz a helyem; —
De életem addig biztos,
Míg Ba-a-i a csendbiztos.“

— **A kültekli országutak** fenntartására gróf Zichy József volt közlekedési miniszter még hivataloskodása utolsó napján 20,000 frtot utalványozott a fővárosnak. Az említett célra a város tavaly 56,000 forintot költött.

— **Deák Ferenczről** egy helybeli német lap a következő adomát közli: „Igen sok festő és rajzoló kopogtatott az ajtón, azonban egyik sem sikerült Deákot rávenni, hogy magát lefestesse. Ezen időtájt Ingomár, — Frankl budai orvosnak fia — jelenleg Párisban élő festész azon gondolatra jött, hogy naponkint az „Angol királynő“ első emeleti termébe ment ebédelni s oly közel foglalt Deákhoz helyet, hogy őt jegyzőkönyvébe lerajzolhassa. A csel kezdetben sikerülni látszott; Deák azonban pár nap mulva rájött a turpiságra, s arcát kezeivel mindig úgy eltakarta, hogy a festő abból mitsem láthatott. Midőn a festész másnap ismét megjelent, Deák meglehetősen hangosan, hogy a festő is meghallhatta, így szólt: „Ez a piktor megint itt van.“ „Ő nem hall téged“ — szólta Deák egyik barátja — „mert a teremnek rossz acustikája van.“ „Ha valaki valamit meg akar hallani — válaszolá Deák, — annak mindig jó az acustika, s ennek bebizonyítására a következő igaz történetet hozhatom fel: „Mi-

dőn a győri basilika elkészült, néhány építész azt a megjegyzést tette, hogy az építést vezető főmérnöknek a kupolában egy nagy hibát kellett elkövetnie, melynek folytán a templomnak rossz az acustikája. A főmérnök erre az illető építészeket s néhány az építés körül foglalkozó hivatalnokot a templom különböző félreeső zugaiban felállította, s a szószékre lépven, meglehetősen lassu hangon ekképen szólt: „Én csupán a templom acustikáját akarom megpróbálni, és felkérem mindazon urakat, kik engem hallanak, hogy ma este látogassanak meg az építési irodában, hogy őket buzgó szolgálataikért illő jutalomban részesíthessem.“ — A főmérnököt mind az építészek mind a hivatalnokok nagyon jól meghallották, mert este mindannyian megjelentek az irodában az ígért konzert átvételére.“ A vendégek jóízűen nevettek az adomára, s szemekkel a festőt keresték, ki azonban e közben rajzával zsebében eltűnt. Pár nap mulva megjelent Deák Ferencznek könyomatu arczképe, mely azonban nem a legjobban sikerült, mert azt a festőnek otthon kellett saját képzelete után kiegészíteni. Erre Deák Ferencz mégis rászánta magát arra, hogy lefényképezzék; kikötötte azonban, hogy az arczképeinek elárusításából származó tiszta jövedelem a pesti árvaházat illesse „P. N.“

— **A furfangos hordár.** Löw Gyula hordár mint dr. Mandello Károly állítólagos megbízottja beállt a Königstein-féle üzletbe s az ott jelen volt Spitz Róznának átadja Mandello K. névjegyét, melynek hátlapján nevezett czég felszólítatik, küldene e jegy átadója által lakására négyféle ing-mintát, mindegyikből 2—3 darabot. Spitz R. mi gyanusát sem látván a dologban, a hordárnak átadta a 12 darab íget. Azonban több óra eltelté után sem jövén e nevezett doktortól semmi újabb üzenet, az üzlet egyik tanonca Mandello K. lakására ment; s ekkor kiderült, hogy ennek névjegyével valaki visszaélést követett el. Másnap egy a valódi tetteshez igen hasonló hordár fogatott el, a ki elfogatása okáról, szerencsés véletlenség által képes volt az igazi tettesre fordítani a rendőrség figyelmét. Ez uton azután meg is került Löw Gyula hordár, ki a feny. trvszéki végtárgyaláson azt a mesét adta elő, hogy a névjegyet az Erzsébettéren egy elegans uri embertől kapta, hogy annak utján a nevezett czégtől számára az ingeket elhozza. Ő el is hozta s át is adta azokat az illetőnek, a ki most arra szólította fel, hogy zálogosítsa el neki valahol az ingeket, mert pénzre van szüksége. Löw azt megkísérelé, de sikertelenül, s az ingeket visszaadta az ismeretlennek. Minthogy azonban saját beismerése szerint is a névjegy teljes tartalmát igen jól tudta bűnössége constatatott, s a kir. ügyészség (Rakovszky) indítványára a vádlott 9 havi fogságra ítéltetett. „Ha 9 óra becuknak, akkor föbe lőhetem magamat“ mondá kétségbeesetten a vádlott és fellebbezett.

— **A fáklyás zene.** A fusió által lelkesített fiatalság meghozta fáklyafűstjét a nap eseményének. Ötszázat meghaladó fáklyával kigyózzott végig az utcákon, a Rákóczy-induló hangjai mellett. A látvány nem volt mindennapi. Csak igen kevesen tudták azonban, kinek szól a szurokláng, mert Deák és Kossuth, Ghyczy és Tisza nevei egyúttal hangzottak fel a népes utcákon. Éltették a szabadságot, egyenlőséget, testvériséget és — szabadelvűséget egyaránt. Sőt a susztervizet éltette a „szabadelvű paraplí“ is, — s a nagy tömegben ez is talált éljenzőkre. Az ifjuság részéről 36 rendező volt megbízva a rend fenntartásával; a menetet különben egy lovas drabant nyitá meg s két oldalt a belügyminiszter ur alatti fővárosi rendőrség fokozta a lelkesedést. Megérkezvén a menet a „szabadelvű kör“ helyisége elé Csere és nagy és müegyetemi hallgató üdvözölte az új pártot. Tisza belügyminiszter válaszolt a fiatalságnak kiemelve, hogy vannak pillanatok, midőn a haza megmentésére elvi áldozatokat is kell hozni. Utánna Széll pénzügyminiszter beszélt még a fusió üdvös voltáról, s ezek után a fiatalság s nagy tömeg éljenezve összevissza mindent a mint jött — úgy el is oszlott.

— **Tréfa.** Mikor Ghyczy Kálmán f. hó 5-én elhagyta az elnöki széket, így szólította meg Perczel igazságügyminisztert: „Eddig te harangoztál — engem interpelláltak. Ez után én harangozok — téged interpellálnak.“

— **A fogaskerekű vaspálya** f. évi ápril 15-én fog újra megnyitattni.

— **Deák Ferenczet** Schwarcz Jakab izraelita

vallásu honvéd fölkérte most született fiának keresztapjául, a mit Deák Ferencz szívélyesen teljesített.

— **Lázongó elefánt.** Brüsszelben a „théatre des Galeries“-ben, Verne Gyula föld körüli utazásának dramatisált átdolgozását adják. E látványos darabban egy elefánt is szerepel. A napokban ezen négy lábú színész azon pillanatban, midőn a színpadra kellett volna lépnie, felmondta az engedelmességet s rossz hangulatának oly élénk jeleit adta, hogy a színpalak mögött összegyűlt személynzet tanácsosnak látta, kerekét oldani. Szerencsére, az elefánt vezetője (cornac) megfékezte a kötelességéről megfélekedett állatot, s az előadás tovább folyhatott, a nélkül, hogy a közönség valamit észrevett volna.

— **Bertók Sándor** ismert czimbalmos múlt hó 26-án éjjel a Zrinyi kávéházban vidámul czimbalmozott, a mellett azonban igen gyakran emelgette a pálinkás poharat is, igen mámoros állapotban ment haza. Csak másnap vette észre, hogy 90 frttal terhelt tárczája hiányzik. Nem tudta, elvesztette-e azt, vagy ellopták tőle? Bertóknak e napokban tudomására jutott, hogy Debreczeni Mari néven ismert Szabó Mari közönséges szabadleány az utóbbi időben szertelenül költekezett; s mi után a kérdéses időben ezen leány is jelen volt, Bertók jelentést tett a rendőrségnél s gyanuja oly alaposnak találtatott, hogy „Mari kisasszonyt“ letartóztatták s a feny. törvényszéknek átadták.

— **Hová hová?** Az ítésbe felelte az ünnepruhájában kiesipett házmesterné a kérdezőnek egész méltóságérzessel. Magyarázatul elmondá aztán, hogy hat forintnyi havidíjért naponta bizonyos órában kénytelen N. N. doctor urhoz menni, ott kileuced magával az előszobában szórakozni, és ha sorrend szerint behivatik, bemegy a Nagyságos urhoz, mélyen meghajtja magát és a másik ajtón ismét kimegy, mire azon procedúra a többieknél ismétlődik. Bócsi reclame, mely nálunk még — uj.

Felelős szerkesztő s kiadó tulajdonos:

Holnapy Ákos.

Pénzkölcsönt

37 évre, 6% kamat mellett, a jelzálogi biztosíték egyenes adójának 100-szoros becsüje-felégig; habár a birtokok terhelve lennének is, 1000 frttól kezdve,

bármily magas

összegekben,

megbizástól számítva 20 nap alatt mérsékelt eljárási díjért szerez az

Általános jelzálog-hitelügynöki iroda.

(Budapest, váczai-utca 17. sz.)